

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811211606
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7811211606.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zast. advokátom JUDr. Jánom Mišúrom, Advokátska kancelária Bratislava, Záhradnícka 27, proti žalovaným: 1/ T. P. - TUKO, Jablonov nad Turňou 64, IČO: 37 342 983, 2/ P. E. L.. XX. XX. XXXX, J. Š. XX, o 10.584,80 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 2.rade proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave č.k. 5C/39/2012-98 z 29.11.2012 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 10.584,80 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne, od 15. 4. 2011 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku, zároveň ich zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2.904,24 Eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, spoločne a nerozdielne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalovaný v 1.rade je zapísaný živnostenskom registri Obvodného úradu Rožňava ako fyzická osoba, je držiteľom motorového vozidla E. V. XX, R.: O.-XXX J., prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda. Žalovaný v 2. rade je fyzickou osobou - vodič, ktorý 29. 11. 2009 predmetným motorovým vozidlom zavinil v dôsledku dopravnej nehody vznik inej vecnej škody na cestnom/diaľničnom zariadení v správe: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych Katowica, Poľsko. Ďalej vychádzal zo zistenia, že predmetné vozidlo k dátumu nehody nebolo zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu. Z uvedeného dôvodu žalobca z garančného fondu uhradil poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, že dňa 26. 11. 2010 poškodenému uhradil čiastku 10.584,80 Eur. Okrem uvedenej sumy uhradil ešte poplatok podľa Interných pravidiel v sume 1.587,72 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca v súlade s § 24 ods. 2 písm. b/ zák.č. 381/2011 Z.z. v platnom znení z poistného garančného fondu poskytol poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uzavrel, že žalovaný v 1.rade zodpovedá podľa § 427 a nasl. OZ ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný v 2. rade zodpovedá ako vodič podľa § 420 ods. 1 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Vychádzal zo záveru, že zodpovednosť prevádzateľa vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nevyučuje súbežnú zodpovednosť vodiča za škodu spôsobenú pri rovnakej škodovej udalosti porušením právnej povinnosti. Skonštatoval, že zodpovednosť žalovaného v 2. rade by neprichádzala do úvahy len v prípade, keď v čase škodovej udalosti riadil vozidlo v súvislosti s plnením pracovných povinností, prevádzkované jeho zamestnávateľom, pretože v tom prípade by za škodu zodpovedal zamestnávateľ, avšak žalovaný v 2. rade nebol v pracovnom pomere u žalovaného v 1. rade.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný v 2.rade. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa alebo zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a zaviazat' iba žalovaného v 1.rade na náhradu škody a na náhradu trov konania. Bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože pri spôsobení škody bol so žalovaným v 1.rade v pracovnoprávnom vzťahu na základe dohody o vykonaní práce uzavretej 28.11.2009 v súlade s § 226 Zákonníka práce, na vykonanie pracovnej úlohy vodiča MKD, teda na opakovaný výkon činnosti viesť motorové vozidlo žalovaného v 1.rade. Z toho je teda zrejmé, že v čase vzniku škody žalovaný v 1.rade bol zamestnávateľom a on (žalovaný v 2.rade) bol zamestnancom v súlade s § 7 a § 11 Zákonníka práce s prihladnutím na ust. § 1 ods. 1 ZP a na obsah uzatvorenej dohody o vykonaní prác. Bol toho názoru, že postavenie žalovaného v 1.rade ako zamestnávateľa a jeho postavenie ako zamestnanca, vyplýva aj priamo z ust. § 226 Zákonníka práce. Preto podľa jeho názoru žalovaný v 1.rade ako prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá za vzniknutú škodu výlučne sám a jeho zodpovednosť neprichádza do úvahy, lebo v čase škodovej udalosti ako zamestnanec riadil motorové vozidlo zamestnávateľa v súvislosti s plnením pracovných povinností prevádzkovaných jeho zamestnávateľom. Tvrdenie žalovaného v 1.rade, že pred dopravnou nehodou oslavoval, vylučujú výsledky vyšetrovania Poľského policajného zboru, keďže vykonaná krvná skúška po dopravnej nehode nevykazovala požitie alkoholických nápojov a iných omamných látok. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa dokazovanie zameral na posúdenie zodpovednosti za spôsobenú škodu, nie na posúdenie zodpovednosti za vznik oprávneného nároku žalobcu. Uviedol, že žalobca z poistného garančného fondu vyplatil poškodenému náhradu škody z dôvodu porušenia právnej povinnosti prevádzkovateľom motorového vozidla žalovaným v 1.rade poistiť motorové vozidlo za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla a tak za náhradu oprávnenej požiadavky žalobcu zodpovedá výlučne žalovaný v 1.rade. Zdôrazňoval, že vzhľadom na predložené doklady o motorovom vozidle bol vo vedomí, že motorové vozidlo plní zákonné podmienky prevádzky na cestných komunikáciách. K odvolaniu pripojil kópiu dohody o vykonaní práce uzavretej medzi ním a žalovaným v 1.rade dňa 28.11.2009.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a zaviazat' žalovaného v 2.rade na náhradu trov odvolacieho konania. Bol tohto názoru, že právne relevantné skutočnosti boli predmetom konania na prvostupňovom súde, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vypořiadal, náležite zistil skutkový stav veci a správne vec právne posúdil. Poukázal na ust. § 205a O.s.p. majúci za to, že žalovaným v 2.rade tvrdené skutočnosti nie sú odvolacím dôvodom, nakoľko neboli v rámci súdneho konania na prvom stupni ničím podložené a súd prvého stupňa sa s takýmito tvrdeniami v rámci hodnotenia dôkazov a pri prijímaní meritórneho rozhodnutia vysporiadal. Poukazoval na to, že žalovaný v 2.rade nepreukázal v rámci prvostupňového konania, že v čase dopravnej nehody použil žalovaného v 2.rade na svoju činnosť - nepreukázal žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že nepoužil vozidlo v čase dopravnej nehody napr. na súkromné účely. Bol toho názoru, že odvolací súd by na žalovaným pripojený dôkaz k podanému odvolaniu nemal prihliadať, nakoľko nie je odvolacím dôvodom.

Odvolací súd prejednal vec podľa podľa § 212 ods.1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý rozsudok podľa § 221 ods.1 písm.h/, ods.2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V danom prípade žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody voči dvom žalovaným, súd prvého stupňa vo vzťahu k obom žalovaným žalobe vyhovel, avšak odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal iba jeden zo žalovaných (žalovaný v 2.rade), odvolací súd sa vypořiadal s otázkou rozsahu, v akom bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné preskúmať v celom rozsahu, teda aj vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku voči žalovanému v 1.rade, i keď ten odvolanie nepodal.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči dvom osobám a tieto žiadal zaviazat' k náhrade škody spoločne a nerozdielne. Takto založená solidárna zodpovednosť za náhradu škody vyplýva z ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. § 439 Občianskeho zákonníka predpokladá následne vzájomné vypořiadanie medzi nimi, a to podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Ide teda o situáciu upravenú v ust. § 212 ods. 2 písm. d) O.s.p., podľa ktorého súd nie je viazaný rozsahom odvolania ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Na základe toho odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné v odvolacom konaní preskúmať celý rozsudok súdu prvého

stupňa, teda aj jeho vyhovujúcu časť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, a to bez ohľadu na to, že tento odvolanie vo veci nepodal vzhľadom k tomu, že žalobca uplatnil nárok voči obidvom týmto osobám ako zodpovedným subjektom, pričom hmotnoprávny predpis predpokladá v prípade ich zodpovednosti vzájomné vyporiadanie medzi nimi.

Z obsahu spisu vyplýva, i keď to žalovaný v 2. rade výslovne neuvádza, že svoje odvolanie odôvodňuje odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p, t.j., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je vykladaný tak, že sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvého stupňa, pričom musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne vtedy, ak zo skutočnosti dostatočne preukázaných vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov je potrebné odvolanie žalovaného v 1. rade považovať za dôvodne podané.

V danom prípade predmetom konania je nárok uplatnený podľa § 24 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. b/ na náhradu toho, čo za neho plnila.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák.č. 381/2004 Z.z. kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za ktorú zodpovedá osoba, bez poistenia zodpovednosti.

V danom prípade ku škode došlo v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným v 2. rade vozidlom, ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný v 1. rade.

Zodpovednosť žalovaného v 1. rade ako prevádzateľ motorového vozidla podľa § 427 OZ, zodpovednosť žalovaného v 2. rade prichádza do úvahy podľa § 420 ods. 1 OZ, v prípade, že nie je splnená podmienka § 420 ods. 2 OZ.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v 2. rade v odpore podanom proti platobnému rozkazu výslovne uvádzal, že k dopravnej nehode nedošlo jeho vinou, že v čase dopravnej nehody bol v Poľsku na základe dohody o vykonaní práce uzavretej so zamestnávateľom (žalovaným v 1. rade, že v čase škodovej udalosti išlo o plnenie pracovných úloh a k odporu proti platobnému rozkazu pripojil dohodu o vykonaní práce z 28.11.2009, uzavretej so žalovaným v 1. rade (č.l. 53 spisu).

Podľa § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou, alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Citované zákonné ustanovenia vymedzuje pojem osôb použitých, za ktoré v prípade vzniku škody nesie zodpovednosť právnická, či fyzická osoba. Ide o osoby, ktoré sú s právnickými, príp. fyzickými osobami napr. podnikateľmi v takom právnom vzťahu, ktorý nedovoľuje brať ich na zodpovednosť napriek tomu, že spôsobili škodu (napr. pracovnoprávny vzťah). Môže ísť teda o činnosť pracovníkov alebo členov právnickej alebo fyzickej osoby, o činnosť osôb, ktoré vykonávajú činnosť pre právnickú či fyzickú osobu, na základe iného zmluvného vzťahu než pracovnoprávneho. Konajúca osoba, teda pri výkone svojej

činnosti nesleduje iba svoj osobný záujem. Medzi ňou a právnickou alebo fyzickou osobou je vnútorný vzťah k činnosti vykonávanej týmito právnickými alebo fyzickými osobami.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, je zrejmé, že rozhodujúcou otázkou pre posúdenie, či v danom prípade žalovaný v 2.rade nesie zodpovednosť za vznik škody bolo posúdenie, či išlo o škodu, ktorá bola spôsobená pri vykonávaní činnosti pre žalovaného v 1.rade.

Súd prvého stupňa uvedenú okolnosť posúdil tak, že žalovaný v 2.rade nebol v pracovnom pomere u žalovaného v 1.rade.

Uvedený záver je potrebné považovať za predčasný, vychádzajúci z nesprávnych skutkových zistení, pretože súd prvého stupňa opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo a v dôsledku toho síce aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, resp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval. V danom prípade totiž súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie dôkazom predloženým žalovaným v 2.rade spolu s podaným odporom proti platobnému rozkazu, a to dohodou o vykonaní práce z 28.11.2009. So skutočnosťami vyplývajúcimi z tejto dohody sa nevyporiadal a neposudzoval dôsledne, či vzťah založený dohodou o vykonaní práce nespĺňa podmienky výkonu činnosti, podľa cit. § 420 ods. 2 OZ.

Za takýchto okolností je potrebné záver súdu prvého stupňa o zodpovednosti žalovaného v 2.rade za vznik škody považovať za predčasný.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa vykonať dokazovanie obsahom celého spisu, najmä listinným dôkazom, ktorý žalovaný v 2.rade predložil na preukázanie tvrdenia, že v danom prípade neprichádza do úvahy jeho zodpovednosť vzhľadom na ust. § 420 ods. 2 OZ a podľa výsledku vo veci rozhodnúť. Zároveň bude potrebné vyporiadať sa aj so skutočnosťami uvedenými žalovaným v 2.rade v odvolaní.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade neobstojí tvrdenie uvádzané žalobcom vo vyjadrení k odvolaniu, že nie je možné prihliadať na žalovaným v 2.rade pripojený dôkaz (dohodu o vykonaní práce), pretože nie je odvolacím dôvodom v zmysle § 205a O.s.p.. Kópiu dohody o vykonaní práce z 28.11.2009 žalovaný v 2.rade nepripojil iba k odvolaniu vo veci samej, ale pripojil ju aj k odporu proti platobnému rozkazu, preto nemožno tento dôkaz hodnotiť ako nový dôkaz, ktorý v konaní pred súdom prvého stupňa nebol uplatnený.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.